

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **L. Z.,**
Státní příslušnost Ruská federace
zastoupená advokátem Mgr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2017, č. j. MV-114955-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“) zamítlo její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 9. 2017, č. j. OAM-1489-5/ZR-2017. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zrušil podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), platnost povolení žalobkyně k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 téhož zákona jí udělil výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.
2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že správní orgán I. stupně dne 2. 6. 2017 zahájil s žalobkyní z moci úřední řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Důvodem pro zahájení řízení byla skutečnost, že žalobkyně k žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu přiložila osvědčení o znalosti českého jazyka, které vystavila Střední průmyslová škola strojírenská a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Kolín (dále jen „Jazyková škola“), dle něhož žalobkyně jazykovou zkoušku vykonala dne 11. 3. 2015. Ze sdělení Jazykové školy ze dne 23. 5. 2016 však vyplynulo, že žalobkyně se zkoušky sice zúčastnila, ovšem u zkoušky neuspěla a nebylo jí vystaveno osvědčení. Vyjádření obsahuje rovněž identifikační údaje žalobkyně a její evidenční číslo CZ-2015-040, které je totožné s evidenčním číslem na osvědčení. Jazyková škola dále správnímu orgánu I. stupně zaslala evidenční list uchazeče, odpovědní listy a potvrzení o výsledku zkoušky, dle něhož žalobkyně neuspěla v části čtení s porozuměním (získala pouze 6 bodů namísto 12 bodů nezbytných pro úspěšné složení zkoušky), a proto se již neúčastnila ústní zkoušky. Vyhodnocené odpovědní listy jsou stvrzeny podpisy hodnotících členů zkušební komise.
3. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně měl z výše uvedených materiálů za prokázané, že žalobkyni byl povolen trvalý pobyt na základě podkladů, které neodpovídají skutečnosti, její povolení zrušil podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
4. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně dne 5. 9. 2017 odvolání, v němž namítla, že pravost osvědčení nebyla zpochybněna, Jazyková škola jí vydala osvědčení, aniž jí seznámila s výsledky zkoušky, a žalobkyně je v dané věci poškozenou, nikoliv pachatelem trestné činnosti.
5. Odvolání žalobkyně zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím s odůvodněním, že nesložení jazykové zkoušky vyplývá jednak ze sdělení Jazykové školy, jednak z dokladů o průběhu jazykové zkoušky ze dne 11. 3. 2015. Jednotlivé dokumenty jsou opatřeny kódem, jenž byl přidělen žalobkyni, a není tedy pochyb, že tyto písemnosti se vztahují k osobě žalobkyně. V řízení bylo prokázáno, že osvědčení neodpovídá skutečnosti, a trestní řízení vedené cizineckou policií není rozhodné pro naplnění podmínek dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně si rovněž musela být vědoma, že ve zkoušce neuspěla, neboť nedosáhla požadovaného počtu bodů a neúčastnila se ústní části zkoušky.

II. Podání účastníků řízení

6. Žalobkyně v žalobě namítá, že správní orgány aplikovaly § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců formalisticky, neboť měly povinnost zohlednit zavinění žalobkyně, byť tento požadavek z konstrukce ustanovení přímo nevyplývá. V daném případě nebylo

prokázáno, že se žalobkyně úmyslně dopustila podvodu, ale naopak je zřejmé, že se stala jeho obětí. Žalobkyně se ocitla v absurdní situaci, kdy získala osvědčení o úspěšném složení jazykové zkoušky, aniž jí byly prezentovány podrobné výsledky. Jazyková škola nevyvrátila, že by absolventům vydala potvrzení o úspěšném složení zkoušky, ale začala tvrdit, že absolventi zkoušku vykonali, ovšem s negativním výsledkem. Správní orgány v této záležitosti neprovedly dokazování a spokojily se s protichůdným tvrzením Jazykové školy, že původní osvědčení není falzifikát, ovšem Jazyková škola ho nevydala.

7. Správní orgány neprokázaly, že žalobkyně vědomě a úmyslně doložila osvědčení, které neodpovídalo skutečnosti, nebo že o jeho nepravosti minimálně věděla. Žalobkyně v této souvislosti připomíná princip materiální pravdy a odkazuje na judikaturu Ústavního a Nejvyššího správního soudu vztahující se k této problematice.
8. Žalobkyně žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svoji argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že právě neseznámení s výsledky testu a neabsolvování povinné ústní zkoušky byly okolnosti, které vzbuzovaly pochybnosti o řádnosti vydaného osvědčení. Této skutečnosti si přitom žalobkyně musela být vědoma.
10. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

11. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
12. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců „ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinci byl trvalý pobyt povolen na základě předložených padělaných anebo pozměněných náležitostí nebo náležitostí, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti“.
14. Dle § 70 odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců „cizinec je povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit doklad prokazující požadovanou znalost českého jazyka vydaný osobou uskutečňující zkoušku znalosti českého jazyka v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem vydaným podle § 182a odst. 1 písm. a) (dále jen „zkouška z jazyka“), není-li dále stanoveno jinak“.
15. Dle čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. 11. 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (dále jen „směrnice“) „dlouhodobě pobývající rezident ztrácí nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, jestliže bylo zjištěno, že právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta bylo získáno podvodem“.
16. Podstata sporu v nyní řešené věci spočívá v posouzení, zda byly v případě žalobkyně naplněny podmínky dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců pro zrušení jejího povolení k trvalému pobytu.

17. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami je nesporné, že žalobkyně ke své žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu doložila osvědčení o znalosti českého jazyka evidenční číslo CZ-2015-040, dle něhož měla vykonat zkoušku dne 11. 3. 2015. Uvedené osvědčení je jednou ze zákonem stanovených povinných náležitostí žádosti o trvalý pobyt dle § 68 zákona o pobytu cizinců, jehož nedoložení má za následek zamítnutí žádosti.
18. Dne 23. 5. 2017 správní orgán I. stupně obdržel vyjádření Jazykové školy, že žalobkyně se dne 11. 3. 2015 zkoušky zúčastnila, zkoušku však nevykonala a nebylo jí vystaveno osvědčení. Ve vyjádření jsou uvedeny národně žalobkyně a rovněž evidenční číslo CZ-2015-040, které je totožné s evidenčním číslem osvědčení. Jazyková škola ke sdělení přiložila evidenční list žalobkyně, kde je uveden kód CZ-2015-040, jméno, příjmení a datum narození žalobkyně. V kolonce 11 jsou uvedeny zkratky P a N, což znamená P – zkontrolovaný a přítomný uchazeč a N – uchazeč, který neuspěl, tj. nedosáhl 60 % z 20 bodů, které mohl dosáhnout (tj. 12 bodů) v písemné nebo ústní zkoušce.
19. Ke sdělení jsou dále přiloženy odpovědní listy a potvrzení o zkoušce z českého jazyka pro trvalý pobyt v ČR, v němž jsou uvedeny výsledky v jednotlivých blocích zkoušky. V písemné části žalobkyně dosáhla 6 bodů (30 %) u čtení s porozuměním, 15 bodů (75 %) u poslechu s porozuměním a 14 bodů (70 %) u psaní. Žalobkyně tedy jednu z písemných částí nesložila, a proto nebyla připuštěna k ústní části zkoušky.
20. S ohledem na výše řečené správní orgány dospěly k závěru, že v daném případě byla naplněna podmínka pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl od tohoto závěru odchýlit.
21. V řízení bylo bez všech pochybností prokázáno, že žalobkyně k žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu doložila osvědčení o znalosti českého jazyka, ačkoliv při zkoušce prokazatelně neuspěla. Tato skutečnost vyplývá jednak ze sdělení Jazykové školy a jednak z dokladů o průběhu zkoušky konané dne 11. 3. 2015, které jsou označeny evidenčním číslem žalobkyně, což vylučuje, že by se tyto materiály vztahovaly k osobě odlišné od žalobkyně.
22. Soud sice dává za pravdu žalobkyni, že při aplikaci § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je třeba přihlížet k zavinění žadatele o trvalý pobyt, ovšem v souladu s názorem žalovaného je přesvědčen, že i tento předpoklad byl v nyní řešené věci naplněn. Citované ustanovení je nutno vykládat v souladu s čl. 9 odst. 1 směrnice, tedy tak, že v případě předložení náležitostí neodpovídajících skutečnosti musí být přítomen prvek podvodného jednání cizince. Nejvyšší správní soud k této otázce v rozsudku ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 Azs 430/2018-38, uvedl následující: *„pokud je spolehlivě prokázáno, že dotčená náležitost, kterou cizinec k žádosti o povolení k trvalému pobytu přiložil, neodpovídá skutečnosti, pak je zjevné, že cizinec nesplnil podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu, a nemůže tak být zájem na tom, aby jeho povolení zůstalo v platnosti. Zároveň je však nutno zkoumat, zda rozpor této náležitosti se skutečností byl způsoben podvodným jednáním cizince, resp. zda si tohoto rozporu byl cizinec vědom, a přesto takovou náležitost ke své žádosti přiložil“.*
23. Obsah správního spisu přitom svědčí tomu, že žalobkyně o neúspěšném složení zkoušky věděla, a přesto jako přílohu své žádosti přiložila osvědčení o znalosti českého jazyka. I kdyby totiž žalobkyně nebyla seznámena s výsledky písemné části zkoušky (ačkoliv již toto by byl nestandardní postup vzbuzující pochybnosti o řádnosti skládané zkoušky),

zcela jistě si musela být vědoma, že nesložila její ústní část, a tedy že nesplnila ani samotnou zkoušku. V tomto smyslu je pro nyní řešený případ nerozhodné, z jakého důvodu vydala Jazyková škola příslušné osvědčení, neboť ani žalobkyně nemohla být v dobré víře, že zkoušku s úspěchem složila.

24. Ke stejnému závěru dospěl rovněž Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 1 Azs 430/2018-38, jenž se týkal obdobných skutkových okolností: „*Městský soud se tak oprávněně již podrobněji nezabýval verzí stěžovatele, který tvrdil, že byl sám obětí podvodu, neboť ta se jeví velmi nevěrohodná. I pokud by mu nějakým nedopatřením bylo osvědčení o složení zkoušky vydáno poté, co ani neabsolvoval druhou část zkoušky, nebylo by možno doložení takové listiny – zjevně neodpovídající skutečnosti – k žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu považovat za jednání stěžovatele učiněné v dobré víře*“.

IV. Závěr

25. Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. května 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.